

## PÄÄTÖSLAUSELMA JA VALLANKUMOUS

Eilen „Nasha Zhizn”, tänään „Retsh”, „Duuma”, „Nasha Zhizn”, „Strana” ja „Slovo” pääkirjoituksissaan — poikkeuksetta kaikki porvarilliset sanomalehdet käyvät kiukkuisesti vasemmistososialidemokratian kimppuun. Mitä on tapahtunut? Minne on saanut se „voittaja”-kadettien ylpeys, joka pani heidät vielä aivan hiljattain viittaamaan halveksuvasti kintaalla „boikotoijille”? Poissa ovat ne kadettien hegemonian kultaiset päivät, jolloin nämä herrat opettivat proletariaatille oikeata valtioviisautta ja surkuttelivat proletariaatin virheitä. Mitä on tapahtunut?

Vallankumouksellisuus herää henkiin — vastaa hra Struve „Duuma” lehden pääkirjoituksessa toukokuun 11 p:nä. Hän on oikeassa. Dumatouheet heikkenevät tunti tunnilta. Käsitys siitä, miten kansan vapautta hankitaan, selkenee sitä mukaa, kun paljastuvat sen puolueen todelliset kasvot, joka pieksäen kauniisti kieltään tämän vapauden nimessä osasi ottaa vaalien aikana huomioon sekä kansan vissinlaisen väsymyksen että Witten—Durnovon politiikan, joka sulki todellisten kansan etujen todellisilta edustajilta tien vaali-areenalle. Selvästi ilmitulleen vastavallankumouksellisen järjestön toiminta korostaa voimakkaasti uusien taistelumuotojen kiertämättömyyttä. Aivan niin, vaalipäivinä porvaristo luuli, että vallankumous on päättynyt, että porvaristolle on koittanut aika käyttää työläisten ja talonpoikain taistelun tuottamat hedelmät omaksi hyödykseen. Mutta se pettyi. Se käsitti tilapäisen tauon lopulliseksi voimien ehtymiseksi, vallankumouksen päättymiseksi. Se juuri ja juuri ehti istuutua tukevammin Duuman nojatuoleihin, se juuri ehti ryhtyä ystävällisesti ja kaikessa sovussa puhelemaan

vanhan vallan kanssa sovinnollisesta lehmäkaupasta työläisten ja talonpoikain kustannuksella. Ja yhtäkkiä osoittautuikin, että työläiset ja talonpojat ovat valmiit sekaantumaan tuohon peliin ja tekemään tyhjäksi tuon lehmäkaupan.

Paninan talossa pidetty kansankokous on erikoisesti suututtanut herroja kadetteja. Sosialidemokraattien tuossa kokouksessa pitämät puheet ovat velloneet koko tuon rämettyneen suon. Herran tähden, kirkuvat herrat kadetit, arvostelemalla puolueettamme te vain autatte hallitusta. Tuo on tuttu väite. Joka kerta, kun sosialidemokraatit astuvat esiin selittämään proletariaatille ja koko kansalle käynnissä olevien tapahtumien todellista sisältöä, hälventämään sitä usvaa, jota porvarilliset politikoitsijat puhaltavat työläisten silmille, varoittamaan työläisiä porvarillisista kansan vapauden kaupustelijoista ja osoittamaan työläisille heidän oikean paikkansa vallankumouksessa,— herrat liberaalit kirkuvat, että siten heikennetään vallankumousta. Joka kerta, kun sosialidemokraatit sanovat, ettei työläisten sovi olla porvarillisten lippujen alla, että heillä on oma lippunsa, sosialidemokratian lippu,— liberaalit alkavat ulvoa, että siten tehdään palvelus hallitukselle. Se ei ole totta. Vallankumouksen voima on proletariaatin luokkatietoisuuden kehittämisessä, talonpoikaiston poliittisen tietoisuuden kehittämisessä. Kun sosialidemokraatti arvostelee kadettien politiikkaa, niin hän kehittää tätä tietoisuutta ja voimistaa vallankumousta. Kun kadetti turmelee kansaa saarnoillaan, niin hän himmentää tätä tietoisuutta, hän heikentää vallankumousta. Kun kadeteille sanotaan: me emme luota teihin, sillä te ette tuo kyllin täydellisesti ja päättäväisesti julki kansan vaatimuksia, sillä te katsotte edullisemmaksi hieroa kauppvoja hallituksen kanssa kuin taistella sitä vastaan,— niin se ei merkitse hallituksen unohtamista kadettien takia.

Se merkitsee todellisen taistelun ja todellisen voiton tien viitoittamista kansalle. Kun proletariaatin ja talonpoikaiston joukoilla tulee olemaan selvä käsitys tästä tiestä, niin silloin ei tule olemaan ketään, jonka kanssa kadetit voisivat hieroa kauppvoja, sillä vanha valta on tuomittu murskattavaksi.

Te kiihotatte proletariaattia avoimiin esiintymisiin,— kirkuvat kadetit. Malttakaa, hyvät herrat! Ei ole teidän

asianne, leidän, jotka olette pystyttäneet poliittisen karrieerinne työläisten ja talonpoikien verellä, puhua esiintymisistä ja pitää Juudaksen puheita „turhista uhreista”.

Samassa kansankokouksessa puhuttiin aivan oikeita ja sosialidemokraattien yleistä vakaumusta täysin tulkitsevia sanoja siitä, ettei proletariaattia pidä „hoputtaa”. Jokainen on voinut lukea „Volna” lehdestä, ettei pidä jouduttua tapahtumia\*. Mutta eri asia on jouduttaminen, ja eri asia ne ehdot, joissa valtavan draaman seuraava näytös tapahtuu. Me kehoitamme proletariaattia ja talonpoikaistoa valmistautumaan tuohon ajankohtaan, joka ei tietenkään riipu yksistään meistä, vaan muun muassa myös siitä, missä määrin herrat kadetit tulevat kavaltamaan vapauden asian. Meidän tehtävänä onkin — tehdä selväksi taistelun ehdot, osoittaa sen mahdolliset muodot, osoittaa proletariaatille sen paikka lähenevässä taistelussa, tehdä työtä sen voimien järjestämiseksi, sen tietoisuuden selventämiseksi. Ja se merkitsee nykyhetkellä muun muassa myöskin sitä, että on väsymättä paljastettava kadetteja, kehoitettava olemaan luottamatta kadettipuolueeseen. Sitä me teemmekin ja tulemme tekemään sitä. Ja kun kadetit kiivastelevat ja ovat levottomia sen johdosta, niin se merkitsee, että me suoritamme tehtäväämme aika hyvin. Kun kadetit kirkuvat sen johdosta surkeita ruikutuksiaan vallankumouksen heikentämisestä — niin se merkitsee, että he jo vaistoavat selvästi, että oikea vallankumous, työläisten ja talonpoikain vallankumous, on valmis pyyhkäisemään pois kadettiduuman. Kadetit pelkäävät, että vallankumous voi ylittää porvariston viitoittamat ja sille edulliset puitteet. Työväenluokan ja talonpoikaiston on muistettava, että heidän etunsa ulottuvat noita puitteita pitemmälle, että heidän tehtävänä on viedä vallankumous loppuun saakka.

Ja siitä juuri puhuttiinkin siinä kansankokouksen päätöslauselmassa, joka pani kadetti Protopopovin huokailemaan poliisikomisariuksista. Kirjoittakaa varovammin, herrat kadetit.

„Volna” № 16,  
toukokuun 13 pnä 1906  
Allekirjoitus: — Ъ

Julkaistaan  
„Volna” lehdessä tekstin mukaan

\* Ks. tätä osaa, s. 388. Toim.